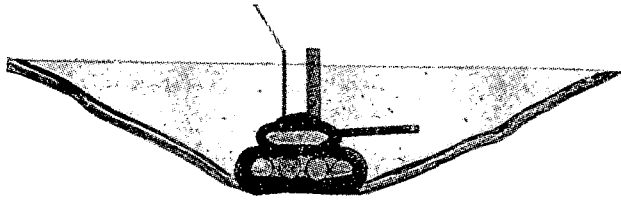

טנק צולל - דגם ארה"ב

צבא ארה"ב הצליח לסגל את הטנק הבינוני M-60 לצליחת מכשולי מים — לא עליידי צליחה בשחיה, על־פני המים, כי אם עליידי צליחה בנסיעה מתחת לפני המים. דבר זה מתאפשר הודות להתקן מיוחד בעזרתו יכול הטנק „לצלול" עד עומק 4.5 מ'. התקן זה הוא מגדל פיקוח (דומה לזה של צוללת) מתקפל, המאפשר כניסת האויר הדרוש לצות ולמנוע.

טנק צולל - דגם ברה"מ

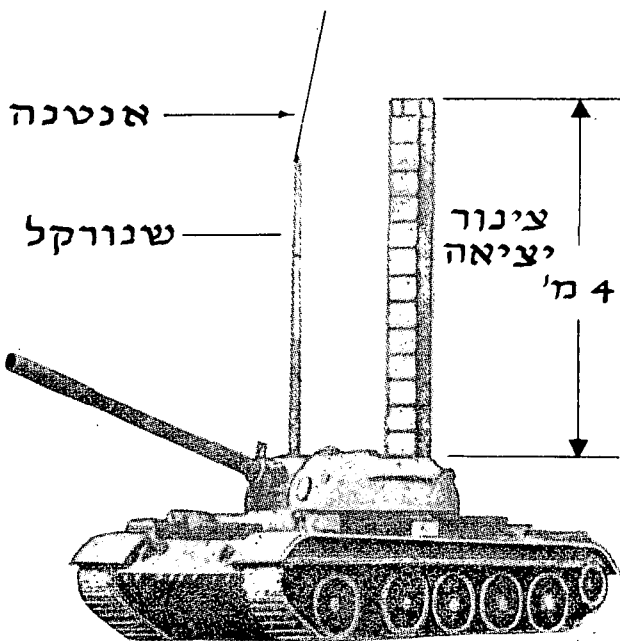
גם הצבא הסובייטי הצליח לסגל את הטנק הבינוני T-54 בן 45 טון (ו„אחיו" המשופר — T=54A) לצליחת מכשולי מים, בנסיעה מתחת לפני המים.

- עד כאן הדמיון בין שני הצבאות הגדולים. אך במה שנוגע לצד הטכני קיים שוני רב. השוני הוא במרכיבי ציוד הצלילה, הכולל:
- „שנורקל" (לכניסת אויר) באורך של 4 מ' וקוטר של 15 ס"מ.
 - צנור יציאה — למילוט הצות במקרה שהטנק „נתקע" בעודו מתחת לפני המים. אורך הצינור — 4 מ', קוטרו — 60 ס"מ.
 - פריסקופ=תצפית — לנהיגה מתחת לפני המים.
 - ציוד צלילה לאנשי הצות.
 - ציוד לאיטום הטנק בעת הצלילה.

הטנק הסובייטי אינו נושא את הציוד על גבו כי אם הציוד נישא על משאית.

ההתקן מחולק לשניים — חלק קבוע וחלק מתפרק. החלק הקבוע כולל תוספות או שינויים בטנק, הנעשים, בדרך כלל, בבית־החרושת; ואילו החלק המתפרק, הכולל את מגדל הפיקוח, כסוי מכסה הצריח ועוד — מותקן עליידי הצות על שפת מכשול המים או בריחוק של כמה ק"מ משם. ההתקן מוחזק, בדרך קבע, מאחורי הצריח. התקנת הטנק לצליחה אורכת כ־20 דקות. בעת הצליחה נמצא מפקד הטנק בקצהו העליון של מגדל הפיקוח, המותקן על פתח הטען הפתוח, ומנחה את הנהג, שאשנביו סגורים, באמצעות קשר הפנים של הטנק. במקרה הצורך אפשר לסלק את ההתקן תוך שניות אחדות, לאחר הצליחה, עליידי סיבוב הצריח שמאלה וימינה.

הכנת הטנק לקראת צלילה אורכת כ־45 דקות, והיא נערכת מאחרי מחסה במרחק של כ־3 ק"מ ממכשול המים. בעת הכנת הטנק לצליחה מחברים את האנטנה ל„שנורקל", כדי שתהיה אפשרות להפעיל את מכשיר האלחוט מתחת לפני המים.

